

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713214076
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713214076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti žalovanej N. L., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX C., občianke SR, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za vedľajšej účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.129,19 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v plnom rozsahu **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou 21.8.2013 žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie 1.129,19 Eur a na náhradu trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.3.2005 bola medzi účastníkmi konania uzavretá Úverová zmluva č. 3503029810, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 365,10 Eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za služby s možnosťou navýšenia a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadná úhrada za poistenie, ak zo Zmluvy nevyplýva inak. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo Zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila, žalovaná porušila dohodnuté úverové podmienky. Žalobca vyzval žalovanú dňa 27.8.2010 na úhradu dlhovanej sumy vo výške 1.129,19 Eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu.

Dňa 16.9.2013 ohlásil vstup do konania vedľajší účastník na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, ktoré v tomto konaní zastupuje advokát JUDr. Andrej Cifra na základe všeobecnej plnej moci zo dňa 1.3.2013.

Žalovaná splnomocnila advokáta JUDr. Andreja Cifru na svoje zastupovanie všeobecnou plnou mocou zo dňa 21.11.2013.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý je zároveň právnym zástupcom žalovanej v písomnom vyjadrení zo dňa 13.11.2013 uviedol, že spotrebiteľská právna úprava zahŕňa komplex právnych noriem verejnoprávneho ako aj súkromnoprávneho charakteru. Na úrovni súkromnoprávnej upravujú spotrebiteľské normy okruh všetkých súkromnoprávných zmluvných vzťahov (vrátane aj obchodnoprávných, ktoré majú charakter absolútneho obchodu) uzatváraných medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. V súkromnoprávnej rovine sú ustanovenia spotrebiteľských zmlúv uvedené v Občianskom zákonníku, ako aj v ostatných spotrebiteľských normách, vo vzťahu ku všetkým ostatným súkromnoprávnym predpisom slovenského právneho poriadku ustanoveniami špeciálnymi a v prevažnej miere kogentnými, čo je dané tým, že konkrétne implementujú záväzné európske spotrebiteľské predpisy priamo v našom právnom poriadku. Poukázal na prvotný právny titul, a to na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3503029810 zo dňa 7.3.2005 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 10.999,- Sk, čo je 365,10 Eur. Úver mala žalovaná splatiť 10 mesačnými splátkami po 1.099,- Sk, čo je 36,50 Eur. Konečná výška úveru tak predstavovala sumu vo výške 10.999,- Sk, t.j. 365,10 Eur. V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Podľa § 4 ods.2 písm. g) citovaného zákona v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať hodnotu RPMN. V prípade, že takéto náležitosti v zmluve o úvere chýbajú, považuje sa podľa § 4 ods.3 citovaného zákona poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predložená Úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahuje. Plnenie, ktoré žalovaný spotrebiteľ poskytne žalobcovi bez platného právneho titulu, zakladá na strane žalovaného spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

V rámci predmetnej úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti. Na základe takto uzavretej zmluvy vzniklo žalovanému právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8., 9.,10. a 11. Úverových podmienok žalobcu. Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka vo vyjadrení ďalej uviedol, že má za to, že dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako vyplýva z predtlačie predmetnej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy s žalovaný spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Spôsob, ktorým sa žalobca ako poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere pokladá právny zástupca za zavádzanie spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že žalovaný úverovú zmluvu podpísal, je možné prijať záver v tom, že žalovaný - žalovaná nemala v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzavrieť aj zmluvu o revolvingovom úvere a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovanej.

Preto ak žalovaný spotrebiteľ chce získať úver na zakúpenie tovaru (bod 45 a 46 úverovej zmluvy), čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemal podľa názoru právneho zástupcu na výber, a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa preto dá usudzovať, že sa jedná o nedostatok vôle konajúcej osoby a to žalovanej vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jej záujmu.

Zmluvu o revolvingovom úvere je takisto ako úverovú zmluvu potrebné podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Pre absencie individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných v zmysle ustanovenia § 4 ods.2 a 3 citovaného zákona a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzavretiu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy v zmysle ustanovenia § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa pre platnosť tejto zmluvy vyžaduje naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu podľa

ustanovenia § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa vôle (musí byť uzavretá slobodne a vážne) a prejavu vôle, lebo musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je absolútne neplatná s tým, že pred uzavretím tejto zmluvy musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami v zmysle § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Právny zástupca má zároveň za to, že vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu je dôvodné predpokladať, že žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom, a to zmluvu o revolvingovom úvere. Z týchto dôvodov je potrebné Zmluvu o revolvingovom úvere posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon.

Na základe splátkového kalendára boli zo strany žalobcu žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2.047,37 Eur (debetné operácie pod položkou istina), ktoré jej mali byť poskytnuté na základe absolútne neplatných právnych úkonov, a to vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere.

Na základe predloženého splátkového kalendára žalovaná uhradila žalobcovi sumu 1.298,37 Eur (kreditné operácie pod položkou čiastka celkom). V dôsledku absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingových úveroch nemá žalobca nárok na zaplatenie jednotlivých nárokov v zmysle splátkového kalendára (položky úrok, zmluvná pokuta a poplatok), ktoré spolu s istinou mali tvoriť sumu 2.427,56 Eur. Na základe tohto žalobca žiada žalovanú zaviazat' na zaplatenie sumy 1.129,19 Eur.

Ak žalovaná reálne čerpala peňažné prostriedky vo výške 2.047,37 Eur a reálne žalobcovi na daný úverový rámec zaplatila 1.298,37 Eur, žalobca by mal nárok len na zaplatenie sumy vo výške 749 Eur.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka poukázal na to, že všeobecná premlčacia doba je v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom v predmetnej veci nárok žalobcu v časti o zaplatenie sumy 749 Eur sa kvalifikuje ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho titulu. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa však premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe (§ 107 ods.1 Občianskeho zákonníka), pričom premlčacia doba začína plynúť pre každú jednotlivú čiastku resp. sumu nasledujúcim dňom po dni, v ktorý žalovaná uvedené čiastky získala (v splátkovom kalendári uvedené ako výber z bankomatu).

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka na záver uviedol, že nárok uplatnený žalobcom vo výške 380,19 Eur, čo je 1.129,19 Eur - 749 Eur) pokladá za neoprávnený a nedôvodný, lebo žalobca naň nemá platný právny titul. Pri časti uplatneného nároku vo výške 749 Eur namieta premlčanie.

Právny zástupca žalobcu v špecifikácii žalovaného nároku zo dňa 21.11.2013 uviedol, že medzi účastníkmi konania bola dňa 7.3.2005 uzavretá Úverová zmluva č. 3503029810, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť dohodnutý úver vo výške 365,10 Eur za účelom kúpy tovaru uvedeného v bode 45 Úverovej zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou uzavretej Úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“). V súlade s Úverovou zmluvou žalovaný svojim podpisom Úverovú zmluvu potvrdil, že je s ÚP oboznámený, že sú žalovanej ich ustanovenia zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Poukázal ďalej na to, že v zmysle bodu 5 ÚZ žalobca a žalovaná zároveň s podpisom ÚZ uzatvorili aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej karty s úverovým rámcom vo výške 995,82 Eur (30.000,- Sk) a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 39,83 Eur (1.200,- Sk). Revolvingový úver je možné špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Žalovaný má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, pričom úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je žalovaný oprávnený čerpať. Maximálna čiastka, ktorú je žalovaný oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. S každou uhradenou mesačnou splátkou sa žalovanej obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že žalobca a ani žalovaná nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy

určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, lebo pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola dohodnutá vo výške 995,82 Eur. Ani počet splátok nie je možné vopred dohodnúť, lebo ide o automaticky obnovovaný úver. Žalovaná bola povinná riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu revolvingového úveru. Rovnako tak výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov, ktorý bol súčasťou Príručky. Poukázal na ustanovenie Hlavy 9, § 5 Úverových podmienok, ktoré okrem iného obsahuje aj výňatok zo Sadzobníka, uvádzajúc: „základná úroková sadzba k 1.6.2004 je 2,21% mesačne, čo predstavuje ročnú úrokovú sadzbu 26,52%. Aktuálna základná úroková sadzba za mesiac je uvedená v Sadzobníku, ktorý je súčasťou Príručky.“

Podľa právneho zástupcu žalobcu, Úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Žalobca má za to, že Úverová zmluva neobsahuje žiadne z neprijateľných podmienok a v zmysle ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka žiadne z ustanovení Úverovej zmluvy neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného - spotrebiteľa.

Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 12.12.2013 uviedla, že sa pridrižiava podanej žaloby, ako aj špecifikácie žalovaného nároku zo dňa 21.11.2013. Ústnou formou zopakovala podstatné dôvody a skutočnosti uvádzané v žalobe a v špecifikácii žalovaného nároku. Uviedla, že nie je možné vopred určiť konkrétnu výšku revolvingového úveru, lebo sa vždy dopĺňa a čerpá tento úver. Taktiež nie je možné dopredu určiť ani počet splátok, keďže je to ovplyvniteľné žalovaným ako sa bude ďalej správať, ako bude tento úver čerpať, koľko si vyberie z tejto kreditnej karty. Revolvingová zmluva bola uzavretá zároveň so Zmluvou o úvere. Jej účinnosť je odložená až do budúcnosti, to znamená, až aktivovaním karty a teda ide o priamy a zamýšľaný úkon zo strany žalovanej, teda po doručení karty, či si túto kartu aktivuje a či z nej bude čerpať a v akej výške. Preto sa právna zástupkyňa žalobcu nestotožňuje s názorom žalovanej resp. jej právneho zástupcu vo vyjadrení, nakoľko podľa ich názoru ide o neplatný právny úkon v prípade tejto revolvingovej zmluvy. Uzavretím revolvingovej zmluvy priamo práva a povinnosti žalovanej nevznikli. V podstate k tomuto mohlo dôjsť až v prípade, ak bol uskutočnený ďalší úkon zo strany žalovanej aktivovaním karty.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných podaní a zotrváva na zamietnutí žaloby v celom rozsahu a na vznesenej námietke premlčania. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatný právny úkon. Poukázal na nesplnenie základnej náležitosti právneho úkonu, a to zhodu vôle s prejavom žalovanej. Primárnou pohnútkou žalovanej k vstupu do právneho vzťahu so žalobcom bolo získanie úveru na zakúpenie tovaru, a nie uzatvorenia iných zmluvných vzťahov, ktoré boli uvedené na predtlačí zmluvy drobným ťažko čitateľným písmom. Žalovaná nemala v úmysle uzatvoriť aj ďalšiu predmetnú zmluvu. Poukázal na formálnu nedostupnosť zmluvy a úverových podmienok a jej štylizáciu, keď text je vytlačený drobným voľným okom ťažko čitateľným písmom. Spôsob akým žalobca podsunul žalovanej na podpis aj zmluvu o revolvingovom úvere, pokladá právny zástupca za nekalú obchodnú prax. V neposlednom rade je potrebné poukázať na nedostatok individualizácie tejto zmluvy v zmysle náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch a s tým súvisiacim zákonom vyžadovaným nedostatkom jej písomnej formy. Takáto zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom. Na základe uvedených skutočností nemožno uvedenú zmluvu považovať za platné dojednanie v písomnej podobe. Z dôvodu absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške nezaplatenej sumy poskytnutého úveru je však už premlčaný, lebo uplynula 2-ročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť pre každú jednotlivú získanú sumu dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola predmetná suma získaná. Vtedy sa žalobca dozvedel o výške bezdôvodného obohatenia. Poukázal na judikatúru súdov, konkrétne na rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 7Co/115/2012 zo dňa 28.2.2013 a na rozsudok

Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/176/2012 zo dňa 28.11.2012, ktorých odôvodnenie a právny názor je v podstate v zhode s jeho právnou argumentáciou.

Žalovaná N. L. uviedla, že súhlasí s tým, čo uviedol jej právny zástupca. K okolnostiam uzavretia úverovej zmluvy uviedla, že vtedy sa s rodinou sťahovali do podnájmu a potrebovali súrne práčku, lebo musela prať v rukách. Keď jej k tej práčke ponúkli zadarmo DVD rekordér, podpísala predloženú zmluvu. Nikto z nich ju ani nečítal, nikto ich na nič neupozornil. Uviedla, že je pravda, že potom kreditnú kartu používala, ale sa to všetko snažila riadne splácať. K problému došlo, keď najskôr jej manžel a do dvoch mesiacov aj ona prišli o prácu. Ich príjem tak v priebehu 2 mesiacov klesol z 1.200 Eur na 200 Eur.

Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka vo svojej záverečnej reči poukázal, že vznesenú námietku premlčania vyvodzuje z absolútne neplatného právneho úkonu. Samotný nárok žalobcu by bol premlčaný aj v 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe, keď k poslednému čerpaniu sumy cez bankomat došlo zo strany žalovanej 26.3.2010 a žaloba bola na súd podaná až v auguste 2013.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi účastníkmi konania bola dňa 7.3.2005 uzavretá Úverová zmluva. Žalobca poskytol žalovanej úver na kúpu automatickej pračky WH 61081, ktorej predajná cena bola 10.999,- Sk. Úver bol poskytnutý vo výške 10.999,- Sk s tým, že mesačná splátka je 1.099,- Sk, počet splátok je 10. Konečná výška úveru bola určená sumou 10.990,- Sk. RPMN nebola uvedená, resp. bola uvedená ako 0%. Dátum prvej splátky mal byť 20.4.2005 s tým, že splátky budú uhrádzané poštovou poukážkou. Úver je identifikovaný v bodoch 45. až 58. Pod touto časťou je drobným písmom uvedených ďalších 5. bodov s tým, že v bode 5. je uvedené, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. obojstranným podpísaním tejto zmluvy zároveň uzatvárajú Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. v zmysle a za podmienok ustanovení hlavy 8, 9, 10 a 11 Úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, a to s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške najmenej 1.200,- Sk s tým, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. má pritom výhradné právo jednostranne zmeniť úverový rámec a podmienky vydania platobnej úverovej karty.

Z predloženého výpisu z účtu a z prehľadu čerpania revolvingového úveru a vykonaných úhrad bolo zistené, že žalovaná celkove vyčerpala sumu 2.047,37 Eur a splatila 1.298,37 Eur. Rozdiel tak predstavuje sumu 749 Eur.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného

predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

V predmetnej veci sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.129,19 Eur s príslušenstvom na základe úverovej zmluvy č. 3503029810 zo dňa 7.3.2005. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa jedná o formulárovú zmluvu s predtlačným formulárom Úverovej zmluvy, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 10.999,- Sk. Podľa tvrdenia žalobcu bola táto zmluva zároveň aj Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru. Súčasťou obsahu úverovej zmluvy je drobným, ťažko čitateľným písmom uvedený text v spodnej časti predtlaču, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli okrem uzavretia úverovej zmluvy, aj na uzavretí Zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý záväzkovo-právny vzťah založili odkazom na ustanovenia Hlavy 8, 9, a 12 Úverových zmluvných podmienok ako neoddeliteľnej súčasťou uzavretej Úverovej zmluvy. Žalovanej ako klientke týmto spôsobom vzniklo právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty, čo žalovaná realizovala a prostredníctvom Úverovej karty uskutočnila finančné výbery v celkovej výške 2.047,37 Eur, pričom zaplatila celkove sumu 1.298,37 Eur.

Právny vzťah založený Úverovou zmluvou č. 3503029810 zo dňa 7.3.2005, ktorá zároveň mala byť aj Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru, bolo potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský. Následne vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia Úverovej zmluvy a smernice Rady (ES) č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách považoval súd dojednaný revolvingový úver za neplatný právny úkon vzhľadom na skutočnosť, že tento záväzkový vzťah nebol

dostatočným spôsobom individualizovaný, lebo obsah Zmluvy o revolvingovom úvere nebol súčasťou osobitnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neboli zachované ani ostatné zákonné náležitosti vyplývajúce z § 4 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. S prihliadnutím na spôsob uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere podľa predtlačenej zmluvnej formuláry, ktorý je súčasťou Úverovej zmluvy, kde v dolnej časti predtlaču je drobným ťažko čitateľným písmom uvedený text, že zmluvné strany uzatvárajú súčasne aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9 úverových zmluvných podmienok, súd považuje takýto spôsob uzavretia zmluvy za nekalú praktiku (neprijateľnú zmluvnú podmienku) zo strany dodávateľa (žalobcu) a vzhľadom na nedostatok vôle žalovanej ako spotrebiteľa vstúpiť aj do iného zmluvného vzťahu so žalobcom, ako je úverová zmluva, nepovažoval právny úkon (Zmluvu o revolvingovom úvere) za platný. Medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že uzavretá Úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca si v tomto konaní proti žalovanej nárokoval zaplatenie finančných prostriedkov, ktoré mal žalovanej poskytnúť na základe Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej súčasne s Úverovou zmluvou. Právna úprava nevylučuje, aby prostredníctvom jednej úverovej zmluvy, zmluvné strany uzavreli aj niekoľko úverov. Musí však ísť o platné právne úkony. V predmetnej veci však účastníci v Úverovej zmluve súčasne s týmto právnym úkonom platne neuzavreli aj Zmluvu o revolvingovom úvere. Zväzkovo-právny vzťah vychádzajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere postráda vôľu žalovanej a nie je dostatočne individualizovaný. Z hľadiska ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý v danom prípade bolo potrebné na tento právny vzťah aplikovať, je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, jej nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Písomná forma Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dodržaná vtedy, ak zachováva zároveň všetky náležitosti stanovené v § 4 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predložených dokladov vyplýva, že v tomto prípade Zmluva o revolvingovom úvere vychádzala z Úverovej zmluvy ako predtlačenej formulárovej zmluvy, v ktorej v dolnej časti sa nachádza drobným, ťažko čitateľným písmom uvedený text, ktorý už bol citovaný vyššie. Z uvedeného vyplýva, že je zrejmé, že žalovaná podpísaním predtlaču Úverovej zmluvy podpísala aj časť textu týkajúceho sa iného zväzkového vzťahu ako je ten, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy, a ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Takýto spôsob uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj Občianskeho zákonníka, je neakceptovateľný, pretože vzbudzuje pochybnosť o skutočnej, slobodnej a vážnej vôli žalovanej vstúpiť uzavretím Úverovej zmluvy súčasne do ďalšieho zväzkového vzťahu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca sa mylne domnieva, že záver o tom, či vôľa žalovanej byť účastníčkou aj zväzkového právneho vzťahu založeného Zmluvou o revolvingovom úvere, bola slobodná a vážna, možno vyvodit' z okolností, kedy sa Zmluva stala účinnou (aktiváciou úverovej karty, prostredníctvom ktorej sa mali realizovať výbery finančných čiastok). Súd akcentuje vôľu ako základ konštitutívny prvok právneho úkonu, ktorá musí byť daná. Pritom nestačí danosť akejkoľvek vôle, právnu relevanciu má iba vôľa vyhovujúca náležitostiam predpísaným právom. Občianskym právom požadovanou náležitosťou takejto vôle okrem toho, že musí byť vôľa skutočne daná, je to, aby bola vážna, bez omylu a slobodná, pričom sloboda a vážnosť vôle podľa občiansko-právnej teórie sú základné atribúty prejavu vôle ako podstatné náležitosti právneho úkonu, keď sloboda vôle vychádza z podmienok utvárania vôle subjektu, pričom vážnosť vôle súvisí s tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti ani neexistuje resp. existuje v inej kvalite, o čom svedčí jej prejav. V tomto prípade nie je nepochybné, že v čase uzavretia Úverovej zmluvy bola jednoznačne daná vôľa žalovanej uzavrieť aj revolvingovú zmluvu. Len v prípade vylúčenia pochybnosti, čo nie je daný prípad, je nutné ďalej pre platnosť revolvingovej zmluvy splnenie zákonných podmienok osobitnej právnej úpravy v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods.1 a 2). Vychádzajúc z uvedeného potom v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť zmluvné podmienky vypracované predovšetkým nepochybne, rozhodne nie skryto a zrozumiteľne. V situácii, ak existuje pochybnosť o zmysle zmluvnej podmienky, má prednosť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvná podmienka, ktorá nebola dohodnutá individuálne, sa považuje za nekalú (neprijateľnú), ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V danej veci Zmluva o revolvingovom úvere nemá povahu osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by zväzkový vzťah zmluvných strán bol dostatočne písomne individualizovaný a neobsahuje ani náležitosti uvedené v § 4 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pochybnosti o vôli žalovanej ako spotrebiteľky byť účastníkom zmluvného vzťahu v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere bez splnenia zákonných náležitostí sú opodstatnené a je dôvodná pochybnosť o tom, či vôľa žalovanej, ktorú prejavila podpísaním Zmluvy o úvere, bola daná, slobodná a vážna v tom, že mala záujem byť viazaná aj ustanoveniami úverových zmluvných podmienok podľa Hlavy 8. až 11. Tieto podmienky Úverovej zmluvy neboli so žalovanou individuálne dojednané. Nemala možnosť ich reálne

ovplyvniť, prípadne niektorú z ustanovení Úverových zmluvných podmienok vylúčiť vzhľadom na povahu úverovej zmluvy, ktorá má podobu predtlačeneho formulára. K inému záveru nemožno dospieť, pretože nepostačuje, že Úverová zmluva odkazovala v podrobnostiach na úverové podmienky a žalovaná ako klientka vyhlásila, že bola s nimi oboznámená. Uvedená skutočnosť zakladá neoprávnenú výhodu zmluvného vzťahu v prospech žalobcu, ktorý bol v pozícii dodávateľa t.j. profesionála v predmetnej oblasti poskytovania úverov, a teda disponoval vyššou úrovňou informovanosti ako žalovaná. Ak žalobca nesúhlasil so záverom právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka, že výšku RPMN v Zmluve o revolvingovom úvere nemožno určiť, nakoľko sa mení a dopĺňa, táto námietka nie je dôvodná a odporuje platnej právnej úprave (§ 4 ods.2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

Na základe vyššie uvedených skutočností je Zmluva o revolvingovom úvere absolútne neplatným právnym úkonom. Z toho dôvodu žalobcovi mohlo vzniknúť len právo na zaplatenie poskytnutej a žalovanou nevrátenej sumy len z titulu bezdôvodného obohatenia. Toto právo je možné vymáhať v 2-ročnej premlčacej lehote v zmysle § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca sa o tomto dozvedel vždy pri výbere akejkoľvek sumy poskytnutou kreditnou kartou. K poslednému čerpaniu cez bankomat došlo zo strany žalovanej 26.3.2010. Žaloba bola podaná 21.8.2013. Preto námietka premlčania zo strany právneho zástupcu žalovanej a vedľajšieho účastníka bola vznesená oprávnene a opodstatnene.

Súd preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle ustanovenia § 151 ods.3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

- 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
 - 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 - 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 - 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 - 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 - 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.
- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).